

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

**nr. 197.680 van 10 november 2009
in de zaak A. 191.899/V-1777**

In zake: Remi ZEEUWS
Nijvelsebaan 31 A
3040 Huldenberg
waar woonplaats wordt gekozen

tegen:

Het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
in de persoon van de Minister-Voorzitter
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Arne Vandaele
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsessesteenweg 177/6
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:
Philippe DEHAUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pierre Deroy
kantoor houdend te 1083 Brussel
Maria van Hongarijelaan 18, bus 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 maart 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12 januari 2009 waarbij Philippe Dehaut wordt benoemd tot bestuurssecretaris bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, met ingang van 1 mei 1998.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 195.285 van 15 juli 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoeker heeft een “verzoekschrift tot niet-voortzetting” van de rechtspleging ingediend, waarin hij afstand doet van het geding.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2009. Op die datum werd de zaak uitgesteld tot de terechtzitting van 12 oktober 2009.

Kamervoorzitter Paul Lemmens heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, advocaat Arne Vandaele, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pierre Deroy, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Naar aanleiding van de raadpleging van het administratief dossier in een zaak die de bevordering van de tussenkomende partij betreft, krijgt de verzoeker kennis van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 3 juli 1998 waarbij de tussenkomende partij tot bestuurssecretaris is benoemd. Op 1 juli 2002 stelt hij tegen dat besluit een beroep in. Bij arrest nr. 187.958 van 17 november 2008 vernietigt de Raad van State dat besluit van 3 juli 1998.

Ondertussen is de tussenkomende partij bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 juli 2008 op pensioen gesteld, met ingang van 1 april 2009.

In het licht van die nakende pensionering heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 12 januari 2009 een besluit genomen, waarbij de tussenkomende partij wordt benoemd tot bestuurssecretaris, met uitwerking op 1 mei 1998, zijnde de datum waarop de benoeming inging volgens het vernietigde besluit van 3 juli 1998.

Het besluit van 12 januari 2009, dat bij uittreksel wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 5 maart 2009, vormt het voorwerp van het voorliggende beroep.

IV. Tussenkomst

4. Met een op 14 april 2009 ter post aangetekend verzoekschrift heeft Philippe Dehaut gevraagd om te mogen tussenkomen in het geding. Deze tussenkomst is bij het tussenarrest nr. 195.285 van 15 juli 2009 aanvaard wat betreft het kort geding.

Artikel 21bis, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Indien degene die belang heeft bij de oplossing van de zaak, tussenkomt in het raam van een vordering tot schorsing die overeenkomstig artikel 17, § 3, eerste lid, werd ingediend in dezelfde akte als het verzoek tot nietigverklaring, geldt dit verzoek tot tussenkomst zowel voor de vordering tot schorsing als voor het beroep tot nietigverklaring.”

De vordering tot tussenkomst moet dus geacht worden ook te gelden voor de vernietigingsprocedure. Vermits de nietigverklaring wordt gevorderd van de benoeming van de tussenkomende partij heeft deze uiteraard belang om tussen te komen.

V. Afstand van geding

5. Bij een “verzoek tot niet-voortzetting” van 23 augustus 2009 doet de verzoeker uitdrukkelijk afstand van zijn beroep op grond dat, gelet op de oppensioenstelling van de tussenkomende partij, het doel van het beroep tot nietigverklaring is gerealiseerd.

Niets verzet zich tegen het inwilligen van de afstand.

6. De verzoeker vraagt dat de verwerende partij in de kosten zou worden verwezen. Hij wijst erop dat hij van het pensioneringsbesluit pas kennis heeft kunnen nemen bij de inzage van het administratief dossier.

De afstand is te dezen het gevolg van een beslissing van de verwerende partij. Uit niets blijkt dat de verzoeker kennis had van die beslissing op het ogenblik waarop hij zijn beroep heeft ingesteld. Er is dan ook aanleiding om de verwerende partij in de kosten te verwijzen.

BESLISSING

1. De afstand van het beroep wordt ingewilligd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2009, door de Raad van State, Ve kamer, samengesteld uit:

Paul Lemmens,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Jacques Jaumotte,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Paul Lemmens